

Котаранъ Мърмаранъ бей.

(Народна приказка).

Намислилъ Котаранъ Мърмаранъ бей да се ожени, но кого да покани на свадбата не знаялъ. Мислилъ, мислилъ и най-послѣ рѣшилъ да покани мечката, глигана и вълка. Дошло врѣме за свадбата. Часътъ въ който трѣбвало да додаты сватоветѣ миналъ, затова Котаранъ Мърмаранъ бей трѣгналъ да ги търси.

Въ сжщото това врѣме се събрали мечката, глигана и вълка, да се попитатъ какво да правятъ, — зеръ това не е шега, а е Котаранъ Мърмаранъ бей — голѣмо име!...

Мечката казала да не отиватъ, защото ако се напие, може би ще ги изяде. На сжщото мнѣние били и глиганътъ и вълкътъ, затова рѣшили да се разотидатъ. Сбогували се и си трѣгнаха, но ето зачува се: „мъръ, мъръ, мъръ“. — Котаранъ Мърмаранъ бей иде. Ами сега кждѣ да се скриватъ?!...

Глиганътъ набързо се мушналъ въ шумака, до едно дърво, вълкътъ задъ дървото, а мечката на дървото. Най-послѣ се задалъ и Котаранъ Мър-